

Arrest

nr. 307 527 van 30 mei 2024
in de zaak RvV X / VIII

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 19 mei 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 21 april 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 23 mei 2023 met refertenummer X

Gezien het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 15 februari 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 26 februari 2024.

Gelet op de beschikking van 20 maart 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 april 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. ANTCHIN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché I. LASSOUED, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Onderzoek van het beroep

1.1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd de partijen bij beschikking van 15 februari 2024 de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In deze beschikking werd gesteld als volgt:

“(…)

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende en vijfde lid van de Vreemdelingenwet “(...) doet de Raad uitspraak op basis van de syntheseseminarie (...)” waarin “(...) alle aangevoerde middelen worden samengevat (...).”

In casu bevat de syntheseseminarie een letterlijke weergave van de middelen zoals opgenomen in het verzoekschrift, wat niet kan worden beschouwd als een samenvatting ervan (zie o.a. RvS 6 oktober 2014, nr. 228.644 en RvS 3 november 2014, nrs. 229.004 en 229.005). Hiermee wordt niet tegemoet gekomen aan de vereiste van een syntheseseminarie zoals bedoeld in artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet (vaste rechtspraak, zie o.a. RvS, nr. 13.076 (c) van 28 november 2018).

Het feit dat in het verzoekschrift de bestreden beslissing wordt geciteerd maar dit in de syntheseseminarie is weggelaten, doet hieraan geen afbreuk.

Waar verzoeker in zijn syntheseseminarie afsluitend stelt dat de verwerende partij geen nota met opmerkingen heeft ingediend en dit wil zeggen dat deze “(...) op de argumentatie van verzoeker niets te zeggen heeft en dezen aanvaardt (...)” - betoog dat wettelijke grondslag ontbeert -, doet dit evenmin afbreuk aan het feit dat de syntheseseminarie een letterlijke weergave is van de middelen die zijn opgenomen in het verzoekschrift.

Indien er geen nota met opmerkingen werd ingediend en verzoeker niet voornemens is bepaalde middelen of onderdelen uit het verzoekschrift te laten vallen, kan hij volstaan met de mededeling binnen de acht dagen na de kennisgeving door de griffie van de Raad van de neerlegging van het administratief dossier dat hij geen syntheseseminarie wenst in te dienen (cfr. RvS, nr. 229.586 van 17 december 2014).

*Gelet op bovenstaande lijkt het huidig beroep te moeten worden verworpen.
(...)”*

1.2. Verzoeker richt op 26 februari 2024 een schrijven aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe verzoeker ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de syntheseseminarie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.3. In het proces-verbaal van terechtzitting van 18 april 2024 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Verzoeker repliceert hierop – met verwijzing naar arresten van de Raad van 3 november 2014 waaruit hij citeert – dat het hem is toegestaan om in zijn syntheseseminarie de middelen van zijn verzoekschrift te hernemen op voorwaarde dat deze vergezeld gaan van een repliek op het standpunt dat verweerder inneemt in zijn nota. Door de voorzitter gevraagd welke repliek hij in zijn syntheseseminarie opneemt, stelt verzoeker dat hij hierin heeft gereageerd op de vaststelling dat verweerder heeft nagelaten een nota met opmerkingen in te dienen en dat dit kan worden aanvaard als een dienstige repliek. Ten gronde verwijst verzoeker naar de door hem ontwikkelde middelen. Verweerder neemt geen standpunt in over de beschikking en verwijst ten gronde naar zijn administratief dossier.”

1.4. Verzoeker is correct waar hij stelt dat uit de in de beschikking geciteerde arresten van de Raad van State van 3 november 2014 volgt dat de middelen letterlijk kunnen worden hernomen in een syntheseseminarie zolang dit maar gepaard gaat met een daadwerkelijke repliek:

“[...]

Indien een verzoeker daarentegen zijn middel of middelen wenst aan te houden en hij wel degelijk wenst te repliceren op het verweer dat in de nota met opmerkingen tegen dat middel of die middelen wordt gevoerd, kan hij binnen de in de wet gestelde termijnen vragen om een syntheseseminarie in te dienen en daarin zijn middel of middelen hernemen, al dan niet in verkorte vorm, en aangevuld met de gewenste repliek. Ook indien hij zijn middel of middelen letterlijk herhaalt en ze met een werkelijke repliek aanvult, komt hij immers tegemoet aan de hierboven in de verantwoording bij het amendement dat tot de laatste wijziging van artikel 39/81 heeft geleid aangehaalde bekommernis om hem toe te laten “te repliceren op het verweer tegen de middelen die [hij] wel wenst aan te houden zodat [hij] de middelen samenvat.

[...]"

(RvS 3 november 2014, nr. 229.004)

De Raad van State spreekt van een "[...] *werkelijke repliek* [...]". Nu er in casu geen nota met opmerkingen werd ingediend, kan verzoeker uiteraard niet repliceren op de nota van de verwerende partij. Indien een verwerende partij geen nota met opmerkingen heeft ingediend en bijgevolg geen verweer voert waarop een verzoeker eventueel schriftelijk zou kunnen repliceren en indien een verzoeker – zoals in casu – niet voornemens is bepaalde middelen of onderdelen uit het verzoekschrift te laten vallen, kan hij volstaan met de mededeling binnen de acht dagen na de kennisgeving door de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van de neerlegging van het administratief dossier dat hij geen synthesesememorie wenst in te dienen. Indien een verzoeker in die omstandigheden toch vraagt om een synthesesememorie in te dienen en hij zich vervolgens in die synthesesememorie beperkt tot het loutere herhalen van de middelen uit het verzoekschrift, quod in casu, handelt hij dilatoir. Op die wijze verlengt hij immers nodeloos de behandelingsduur van zijn zaak en vergroot hij de administratieve last voor de partijen en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (cf. RvS 9 februari 2022, nr. 14.740 (c)).

1.5. Verzoeker kan dus geenszins worden bijgetreden in zijn standpunt dat zijn bemerking in de synthesesememorie dat er geen nota is ingediend een "*werkelijke repliek*" vormt. Door verder ten gronde naar de ontwikkelde middelen te verwijzen, doet verzoeker geen afbreuk aan de beschikking waarin wordt aangegeven dat de ingediende synthesesememorie niet wetsconform is.

1.6. Nu verzoeker er niet in slaagt de inhoud van de hierboven weergegeven beschikking te weerleggen, blijft de inhoud ervan overeind.

Het beroep tot nietigverklaring wordt derhalve verworpen.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig mei tweeduizend vierentwintig door:

M. EKKA,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA